

B I T T E R K E R S T L I E D

Het is toch zo fijn om te zingen van vrede,
als je net nog een frietje-mét hebt gepikt;
maar het wordt heel wat anders, als ergens beneden
aan de oever je vriend in zijn bloedslijm stikt.

Het is toch zo fijn om van vrede te zingen
in een warme kamer, bij een glas en een plaat;
maar zou je dat woord uit je keel kunnen wringen,
als je moeder verbrand lag aan 't eind van de straat ?

Het is toch zo fijn om het kerstfeest te vieren
met kaarsen en kerstboom in een vredige stad;
maar hoe zal dat zijn, als je bommen hoort gieren
en weet: het huis van mijn meisje brandt plat !

O het is zo gezellig: op kerstdag genieten
met anderen samen van een welbereid maal;
maar wat kun je doen, als je almaar hoort schieten
en weet, dat je broer wordt verscheurd door het staal ?

Wat is het toch heerlijk die vrede op aarde !
Geen angst en geen honger, geen napalm, geen moord,
geen modder, geen stank, geen hunkeren naar de
verlossende dood met je nek in een koord !

Wat is het toch heerlijk in welvaart te leven,
in vrijheid te zingen, verzadigd en blij;
geen vrees voor gemartel, geen vluchten, geen beven,
geen walging, geen wanhoop, althans...niet voor mij !

O mensen, we hebben al jaren gebeden,
gezongen van 't Kindje 'geboren in een stal';
maar zal 'hij' niet vloeken: 'Verrek met je vrede!
Wat heeft mij jouw kerstfeest te zeggen ? Geen bal!'

En toch zal ik bidden en zingen...nee roepen !
Voor hem daar in Biaffra, Vietnam, aan de Nijl,
voor doders en doden, voor leiders en troepen,
voor hen zal ik zingen, met een brok in mijn keel...

Want eens is de Vrede op aarde geboren
in harten van mensen van goede wil;
dat lied zal ik zingen, dat allen het horen:
misschien zwijgt de haat dan en wordt het stil.